

TRAJČE KACAROV

Trajče Kacarov (1959), prozaist, pesnik, esejist, dramatik. Zaposlen kot dramaturg v Ljudskem gledališču v Štipu. Objavil je naslednje knjige: *V nedrju budilke* (poezija, 1986), *Ali sledite Georgeju?* (poezija, 1991), *Diskretni šarm Kus de Ruj-a* (poezija, 1993), *Čas v gledališču* (eseje, 1997), *Omirov dnevnik* (proza, 1999) in druge.

Velikanski doprinos ogromnega odpirača konzerv h Cartrovi hoji po žici

V avtobusu je bilo samo še eno prosto mesto, poleg debele ženske, ki so se ji pod nosom nabrale ogromne kaplje potu, pod pazduhama pa sta se ji narisala dva polmeseca. Ko je Cartr sedel poleg nje, je lahko gledal, kako je med razprte čeljusti metala hrano, kako je prežvekovala in kako so iz njenih ust leteli koščki salame, vsakič, ko je hotela kaj povedati, spomnil se je zgodbe o sto petdeset kilogramov težkem kitu. Spomnil se je na smrt milijonov ribic in na vlak, s katerim se je prevažal iz kraja v kraj, očitno na vse, ob čemer te spreleti srh zaradi velikosti.

Žensko, ki je sedela poleg njega, je poimenoval Kit-iztrebljevalec, ko je ugotovil, da so njene zaloge hrane pošle, se je začel privijati k jopiču. Bal se je, da ne bo planila na ljudi v avtobusu. Videl se je kot porcijo pudinga, roza barve, s čokoladnim bombonom na sredini. Čutil je, kako se trese v porcelanastem krožničku pred Kitovimi usti. A se je zmotil. Ko je Cartr sedel, je bil

Kit-iztrebljevalec že izmučen od prežvekovanja in se mu je zahotelo vode. Bil je žejen, zato je med potovanjem popil cel sod. Malo od vode, malo od tega, kar je pojedel, se je Kit začel napihovati, postajal je ogromen, večji od avtobusa. Ko so se potniki, skupaj s Cartrom, začeli dušiti, je voznik oznanil prihod avtobusa.

Zunaj, na postajališču, je bila velika gneča. Veliko navadnih ljudi in veliko strokovnjakov za podvodni svet. Nihče ni vedel, kako naj izvlečejo Kita. Naenkrat se je od zadaj zaslišal droben, piskav glas: *Jaz vem kako!* Bil je mali Lates, znan po tem, da vedno vtika nos v zadeve odraslih. Stekel je domov in se vrnil z velikim odpiračem za odpiranje konzerv.

Potem je šlo zlahka. Že čez nekaj minut se je Kit-iztrebljevalec znašel pred okencem, kjer prodajajo vozovnice za večerni vlak, mali Lates pa na začetku velike kariere. Veliki ključ za odpiranje konzerv je bila njegova prva iznajdba, do konca življenja pa je bilo pred njim še šeststo izumov, ki so bili vsi povezani z velikanskimi ribami in hojo po žici.

Šele ko se je predstava končala in so se vsi razšli, se je Cartr spomnil, da se njegova pot nadaljuje. Ko je tekel proti okencu, kjer so prodajali vozovnice za večerni vlak, je prosil Onega zgoraj, naj mu vsaj še enkrat izpolni željo: prazen sedež poleg debele ženske, ki jo je pred kratkim imenoval Kit-iztrebljevalec.

